Linnavalitsuse poolt nähti ette, et müügist saadud raha läheb võlgade katteks. Linnal oli veevärgi ehituseks ja linnapanga põhikapitaliks pankadest tehtud vekslite vastu lühiajalisi laene, mida vähendati ja kaeti saadud rahast.

Mis puutub müügi kasulikkusse, siis esitati selles asjas linnapea poolt järgmine arvestus: aastane sissetulek mõisast rendi näol oli 3.750 krooni; linn aga maksis müügihinna-suuruselt laenult 8% aastas, mis teeb 5.600 kr. aastas. Kui veel arvestada, et linn oli kohustatud lepingu järgi andma mõisale iga aasta tarviliku ehitusmaterjali hoonete remonteerimiseks, mis rahasse ümber arvatult kõigub aastas 1.000 kr. ümber, siis selgub, et mõisa müük annab linnale kokkuhoidu üle 3.000 krooni aastas.

Sootaga mõisast eraldatud Preedi karjamõisa, mille suurus on 126,19 ha, otsustas volikogu 25. apr. 1932 müüa 15.500 krooni eest. Ostjad jagasid selle mõisa kolmeks osaks.

24. okt. 1932 otsustas volikogu müüa Metsamõisa talu nr. 2, mille suurus on 35,14 ha, vähemalt 2.750 krooni eest.

Saduküla Alaveski talukoha ühes vesiveskiga, mille maa-ala suurus on umb. 23,40 ha, otsustas volikogu 7. märtsil 1932. a. müüa 4.750 krooni eest.

20. juunil 1932 otsustas linnavolikogu linnale kuuluva Sootaga Lellatsi koolikoha maa, mille suurus umbes 8,99 ha, müüa vähemalt 1.000 krooni eest ja anda selle maatüki ostmiseks eesõiguse Sootaga vallaomavalitsusele, kui tingimustes kokku lepitakse. Samal koosolekul linnavolikogu otsustas müüa Härjanurme vallas asuva Saduküla Poe koha, mille maa-ala on umbes 2,60 ha, 850 kr. eest. Mõlema mainitud kinnisvara eraldamiseks, esimese Sootaga mõisast ja teise Saduküla mõisast, vastavaid samme astuma ja kõiki müümisega seotud asju ajama volitati linnavalitsus.

Lastela talu omandati linnavolikogu 11. sept. 1922. a. otsusel linnale eelkoolialiste laste kodu jaoks. Kui eelkoolialiste laste kodu otstarbekohasuse ja kulude kokkuhoiu mõttes 1932. a. ühendati koolialiste laste koduga ja viidi üle Kaagvere mõisasse, langes ära selle talu pidamise tarve linnaasutiste jaoks. Kuna talu kasustamine rendileandmise teel ei ole tasuv, otsustas linnavalitsus selle ära müüa ja kuulutas müügi korduvalt välja.

Linnavalitsusel olid pikemad läbirääkimised Tiisikuse Vastu Võitlemise Seltsiga; alguses oldi nõus sinna kolima, kuid pärast loobuti. Linnavalitsus oli nõus andma selle niisama kasustamiseks — teatavate soodustustega linnale, kuid ka sellest loobuti põhjusel, et selle maja kordaseadmine läheks palju maksma.

Kõrgeima hinnana pakuti Lastela talu eest 12.000 krooni, millise hinna eest müümisega eelarvekomisjon soostus.

Linnavolikogu otsustas 24. okt. 1932 müüa ära linnale kuuluva Ropka vallas asuva, end. Maarjamõisa piirkonda kuuluva Lastela